

ور به هر زخمی تو پر کینه شوی پس کجا بی‌صیقل آئینه شوی

شماره پرسش: ۳۱۹۲۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۰/۸/۲۶ ۰۶:۴۹:۲۸

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم بازخوانی هویت دینی و ملی. محضر طربناک استاد سلام و درود: ۱. آیا کدح یا همان رنج، سنت لا یدل الهی در زمین است که در همه اعصار و در هر شانی از شئون حق بر انسان تقدیر می‌گردد؟ ۲. آیا انسانی که برای رسیدن به آینده مهدوی که تمام نسبت های حاکم در عالم توحیدی می‌گردد باید رنج بکشد تا از کمیت ها عبور کند و به کیفیت ها برسد، در آن آینده مهدوی رنجی نخواهد داشت؟ ۳. و مگر می‌شود در کره ای خاکی که از جنس ماده است زندگی کرد و کمیت نداشت و سراسر کیفیت بود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. چرا که نه! زیرا بنا به فرمایش جناب مولوی:

پس کجا بی‌صیقل آئینه شوی

ور به هر زخمی تو پر کینه شوی

«کدح» همان صیقلی است که انسان نیاز دارد تا به درخشش آید. ۲. رنجی که جان را به شکوفایی می‌آورد و سختی‌هایی که تکامل‌ساز است، از آن ما و سختی‌هایی که جهان مدرن به بشر تحمیل کرده و تکامل‌سوز است؛ از آن بایدن و ترامپ ۳. آری! کمیت‌ها هم در جهان کیفی برای انسان با وجه کیفی ظهور می‌کنند و لذا فرمود:

«سر پیری جوان شدن عشق است / این جهان آن جهان شدن عشق است». یعنی در جهان کمیت‌ها، کیفی بودن مدّ نظر است. موفق باشید